

рѣкъ; разлика е твърдѣ малка въ лѣтосчисление. Нѣ каквы голѣмы разлики виждамы въ Европѣйскы повѣстности, писани отъ учены и образованы чьловѣцы?

Ные, млади Българи! не трѣба да прѣзирамы наши драгоцѣнны паматницы, нѣ трѣба да са стараймы да гы изслѣдовамы съ разсѣдательны изисканиа!

Европѣйци, кои сѣ писали за тѣхъ наши прѣдмѣты, нѣ-сѣ' подостовѣрни отъ наши народны паматницы! тии за работы, кои сѣ были прѣди 50 години въ Турско и юще по рано, на коихъ ные юще имамы живы свидѣтели, такива лъжы сѣ писали, щото е срамъ чьловѣку да гы чѣте! а защо е было то? защото тии нѣ-сѣ' имали пристѣпъ въ Турско, какъ то днѣсь. Ные не трѣба приминѣлы въ тѣхъ врѣмена работы да сѣдимы по днѣшнимъ обстоятельствомъ, нѣ съобразно съ тѣхъ врѣмана, кога то сѣ тии ставали. Въ нашъ Царственникъ вѣйстиннѣ има много почърпано отъ византийскы писатели, нѣ и много има отъ наши стары рѣкописи, кое не е лъжа. Самата недостатка, чи съставившый той-зи паматникъ, не е показалъ мѣста отъ дѣ е чърпалъ. Нѣ и за това трѣба да му смы благодарни, защо са постаралъ въ тѣхъ врѣмана да пиши и толкова. Тукъ не разумѣвамъ издателя Царственника, нѣ съчинившаго; защото ти рѣкописъ, отъ коуж е приписанъ и издаденъ Царственникъ, отколѣ е была позната въ Българинѣ, какъ то и отецъ Пайсюва Българска исторія са е приписвала отъ многы рѣцы. Да дойдимы пакъ на приснопаматный отецъ Паисыи, кой описва въ свое съчинение състояние Българии прѣды 100 години, какво е было. Ные видѣхмы въ вышейзложеное негово описание за Българскы Патриархъ и митрополиты, чи казва явно, защо грѣцкое свѣщенство въ негово врѣма са е старало явно да изтрѣби Българскы языкъ, и отъ того Българи остана прости; нѣка изложемы и нѣговъ прѣдговоръ и тогава да потвърдимы негово свидѣтелство и отъ самы грѣцкы писатели.

„Предисловіе къ хотѣнимъ читати и послушати написаніа въ Исторіицѣ сїю.“

„Внемлите вы читатели и слышатели, роде Болгарскыи, кои ревнуетъ и усърдствуетъ по своего рода и по свое отчество Болгарское, и желаетъ развѣсти и знати извѣстно ради своего Болгарскаго рода, и за ваши отцы, и праотцы и царюве, и патриарси, и свѣтыхъ, какъ са исперва поживели и пришли. и вамъ потребно и полезно есть, да знаете извѣстно дѣланіа отецъ вашихъ, како що знаютъ вси други родове и языци за нхнн родъ и языкъ, и имѣють исторіи и всаки книжничъ, и отъ ныхъ знаютъ и сказуетъ и хвалить са за свои родъ и языкъ. тако и азъ вамъ написахъ по рѣдѣ извѣстно за вашъ родъ и языкъ: читайте и знайте, да не вздете одъ други ро-